

PROF. DR. İBRAHİM ÇETİN DERDİYOK'A DAİR

Çukurova Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili Edebiyatı Bölümü Başkanı Prof. Dr. Mine Mengi 1991 yılında yapılan doçentlik sözlü sınavımda jüride bulunan hocalardandı. Sınavdan sonraki dönemde hemen hemen aynı yaşlarda olduğumuz Mine Hanım ile görüşmelerimiz devam etti. Özellikle lisansüstü sınavlara birbirimizi davet ederek yeni öğretim üyelerinin yetiştirilmesine yardımcı olduk. Karşılıklı olarak bölümlerimize katkıda bulduk. Bu paylaşım ve yardımlaşma her ikimiz de emekli oluncaya kadar çeşitli vesilelerle farklı şekillerde devam etti.

Çetin Bey ile karşılaşp tanışmam da Prof. Dr. Mine Mengi vasıtasıyla oldu. Çetin Derdiyok'u Çukurova Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü asistanı olduğu dönemde, 1994 yılında doktora tez savunması sırasında yakından tanıdım. Mine Hanım'ın danışmanlığında hazırladığı tezi başarıyla savunup doktor olduğu sınavda ben jüri üyesiydim. Çetin Bey de Hüseyin Ayan ve benim gibi Atatürk Üniversitesi mezunu ve aynı zamanda Hüseyin Ayan'ın öğrencisi, Adanalı olarak da hemşerisiydi. Bu orta boylu, yağız delikanlının yüzünden âdeta edep akıyordu. İlk karşılaşmamızda dikkatimi çeken o edepli tavır bugüne kadar hiç değişmedi. Yine jüri üyesi olarak bulunduğum, akademik hayatının doktoradan sonraki en önemli aşamalarından biri olan doçentlik sınavında bazı olumsuzluklar yaşandı. Ancak her şeye rağmen Çetin Bey sonraki karşılaşmalarımızda bu istenmeyen durumlardan dolayı en küçük bir kırgınlık ya da gücenme hissettirmede.

Prof. Dr. Çetin Derdiyok'la sonraki zamanlarda bazı kongrelere birlikte katıldık. Bunlardan Kırım-Simferepol'de düzenlenen ve bir haftaya yakın süren toplantıda ilmî bilgilerin yanı sıra dostluklar da pekişti. Güzellikler paylaşıldı. Abdurrahman hocanın eşiyle, Simferepol'de konakladığımız otelde tanıştık. Maide Hanım, hoca için hazırladığı lezzetli kurabiyeleri katılımcılarla paylaştı. Kendileriyle hanım hanıma pazar yerine gidip organik olduğunu düşündüğümüz 1-2 kilo kabuklu ceviz alışımız Abdurrahman hocayı hayli güldürmüştü. Hanım öğretim üyeleriyle resimli Çin malı teneke tepsileri kapış kapış paylaşımımız ve benim gümrük vergisi ödemedem geçirişim, sevgili Hülya Plancı'nın vergi ödemesi herkesin dikkatini çekti. Benim için ne kadar kazançlı bir alışveriş olmuştu! Türkiye'ye döndükten kısa bir süre sonra pazarlarda aynı teneke tepsilerin satıldığını görmek, 1986 yılında Paris'ten siyah köşeli tabakları Konya'ya yerinden kalkmaz valizlerde taşımanın bir tekrerrü gibiydi. Zira beş altı ay sonra bu tür tabakların hem de çiçeklisi pazarcılarının sergilerini doldurmuştu. Eskişehir

Üniversitesi'nden öğretim üyesi, felsefeci genç bir profesör hanımın Yalta Limanı'nda derme çatma çuval ve karton levhalarla oluşturdukları çadırlarda, kırık dökük gaz ocaklarıyla, bez minderlerle, yatak yorganla doldurulmuş çadırlarda yaşamlarını sürdüren Tatar-Özbek göçmenler arasında koşarak, "Bunlar benim yeğenlerim olabilir" sözleriyle üzüntü içinde soy ağacını bulma gayreti ve bu nedenle para kesesini boşaltması bizleri de hareketlendirmişti. Çetin Derdiyok'la akşam yemek sonrası Simferepol caddelerinde son bir tur atışımız ve "Nerelere gittiniz?" sorusuna "Diskoya gidip kırmızı şarap içtik" cevabını vermem Çetin hocanın yüzünün kıpkırmızı olmasına yetmişti. Bu kızarma benim yalanımdan dolayı mıydı hâlâ çözemedim! Hâlbuki gerçekte açık bulduğum bir büfeden iki elma alıp yol arkadaşım ile paylaşmıştım.

Çetin hoca ile Hüseyin Gazi Vakfı'nın Fuzûlî ve Nesîmî için düzenlediği sempozyumlara da katılıp değerli Gülağ Bey'in başkanlığında verimli olduğu kadar güzel ve renkli bir ortamda bulunmuştuk. Azerbaycan'ın değerli bilim adamı Prof. Dr. Fuzuli Bayat ile de bu toplantılarda tanışmıştım. Çetin hoca, böylesi toplantılarda benim için Sabri Koz ve Fuzuli Bayat gibi değeri yadsınamaz bir arkadaş, dost olmuştur.

Prof. Dr. Çetin Derdiyok'u Uluslararası Kazakistan Almatı Sempozyumu'nda sessiz, sedasız, uyumlu, sakin, anlayışlı, hal ehli bir insan olarak çok daha iyi tanıdım. Çetin hoca, Çukurova Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi adına Düzenleme Kurulu Üyesi olarak 21-23 Mayıs 2007 yılında Kazakistan ve Türkiye'nin Ortak Kültürel Değerleri konulu uluslararası sempozyumu düzenleyenlerdendi. Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, Abay Milli Devlet Pedagoji Üniversitesi ve Çukurova Üniversitesi iş birliği ile düzenlenen bu toplantıya Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü öğretim elemanlarının tamamı ile Çetin hocanın yönlendirmesiyle katılma imkânı bulduk. Selçuk Üniversitesi BAP Fonu katılımcılara destek oldu. Pek çoğu ilk kez yurt dışında toplantıya katılacaktı. Hele bu Kazakistan'da yapılan toplantı olunca daha da anlamlı hâle gelmişti. Gidiş gelişlerle bir hafta çok güzel geçti. Almatı'da Rus yapısı eski bir otelde kaldık. Daracık otel odası oldukça sıkıcıydı. Sekiz saatlik bir uyku için ise yeterli sayılırdı. Türk Dünyası Vakfı'nın temsilcileri Sebahattin Şimşir ve Nahide Şimşir konukları ağırlamak için koşuşturma hâlindeydiler. Kazakistan o yıllarda sosyal ve siyasi yönden hiç de rahat ve demokratik bir ortam sergilemiyordu. İlgililerin otelden uzaklaşıp dolaşmamızın sıkıntı yaratacağını belirtip dikkatli olmamızı söylemelerine rağmen, bölüm elemanlarıyla zaman zaman kaçamaklar yapıyor ve çok eğleniyorduk. Genç beylerden Metin Oktay, Serdar Derman, Murat Ateş ile Almatı Müzesi'ne gitmek için kimseye haber vermeden otelden ayrıldık. Kazak lehçesi ve Rusça bilmediğimiz için, özellikle ben, el-kol hareketleriyle taksi şoförüyle, bizi müzeye götürmesi için anlaştık. Ücreti pazarlıkla tespit edip aramızda paylaştık. Gençlerle oturma aralarındaki kaçamaklarımız daha sonraları kahkahalara sebep olan güzel anılar halinde hafızalara kazındı. Bölümün genç ve güzel hanımları toplantıya eşleri ile katılmışlardı. Onlarla da özellikle akşam yemeklerinden sonra pastaneye gidip lezzetli ve değişik pastaları tatmak hayli keyif vericiydi.

Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Başkanı Turan Yazgan hocanın Kırgızistan Çimkent'e geçmek için Almatı'ya uğramasının bayağı sorunlu olduğunu Sebahattin Şimşir Bey'in heyecanlı sözlerini dinlerken öğrenmiştik. 21-23 Mayıs 2007 tarihinde Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, Abay Milli Devlet Pedagoji Üniversitesi ve Çukurova Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatları Bölümlerinin düzenlemiş oldukları, Kazakistan ve Türkiye'nin Ortak

Değerleri Sempozyumu'na başta Türkiye ve Kazakistan olmak üzere Amerika Birleşik Devletleri, Almanya, Azerbaycan, İsrail, Kırgızistan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Ukrayna ve İsveç'ten 138 bilim adamı katılmış 126 tebliğ sunulmuştu. Kısa sürede bildirilerin basımı tamamlanmıştı. Çukurova Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi dekanı Sadullah Bey'in sessiz yöneticiliği ve Bedri Aydoğan hocanın düzenlemelerdeki mütebessim çehresi etkili ve örnek alınacak nitelikteydi. Toplantı sonunda sempozyumu kotaranlardan ziyade emekli Prof. Dr. Sabiha Tansuğ Hanım'ın Kazakistan millî kıyafeti takdim edilerek ödüllendirilmesini, toplantıyı düzenleyenlerin ise göz ardı edilmesini garipsemiştim.

Sonuç olarak; geniş kapsamlı bir yurtdışı sempozyuma bölümdeki hemen hemen bütün mesai arkadaşlarımla birlikte katılmamızı ve geride hoş anılar bırakarak bu toplantıdan memnun ayrılmamızı sağlayan değerli meslektaşım Prof. Dr. İbrahim Çetin Derdiyok'a emeklilik hayatında da güzelliklerle dolu, sağlıklı, mutlu ve huzurlu günler diliyorum.

